

Bayer Zsolt: Cigánykodás

2014 július 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Pásztor-ügy túlmutat önmagán, a Pásztor-ügyben benne van minden, amit a magyarországi ellenzék?I tudni lehet és tudni kell. (Kivétel ebben az esetben az Együtt-PM, ezt ne felejtjük el mindig hozzátenni!)

Azt hittük volna (a feltételes mód esetünkben módfelett indokolt!), hogy a szocialisták és a szocialisták felettes

énje, a DK a felszínen foggal-körömmel és a legvégsőig ragaszkodni fog úgynevezett „emberjogi” lózungjaihoz. Azt hittük, ez az egyetlen „elv”, amelyet nem fognak kivenni a kirakatból, látványosan megtagadni, elárulni, bemocskolni, összekenni önmagukkal. Megtették.

Látszólag valamiféle pragmatizmus mentén – mint mindig -, vagyis abból kifolyólag, hogy Miskolcon ma emberjogi lózungokkal, „cigányvédelemmel” biztosan nem lehet választást nyerni. Igen, nyilván ez is benne van a történetekben. Hiszen ez a „pragmatizmus” szülte az egész magyarországi baloldalt. Amikor a nyolcvanas évek közepétől látták, hogy rendszerük, diktatúrájuk eljutott a végkimerülés küszöbére, pragmatikusan nekiláttak a váltásnak. Mindenekelőtt megteremtették a jogi környezetet önmaguk gazdasági átmentéséhez, majd amikor ezzel készen voltak, levezényelték a politikai átmenetet, és szemrebbenés nélkül lettek „nyugatos demokraták”. És immáron huszonöt éve azok. Nyomorult életük a legjobb bizonyíték Márai igazságára: „A kommunizmus megbukott, minden értelemben, de a kommunistáktól nehéz lesz megszabadulni, mert senki sem olyan veszedelmes, mint egy bukott eszme haszonélvezője, aki már nem az Eszmet védi, hanem meztelen életét és a zsákmányt.”

Miskolc is a zsákmány része volt. Az a bizonyos észak-magyarországi iparvidék az Eszme torzszülöttjeként jött világra, viszont évtizedeken át létező valóságként határozta meg a környéken élők életét. S az Eszme arról szólt, hogy a kistelepüléseknek és a mezőgazdaságnak immáron leáldozott, a hagyományos életformák létjogosultsága megszűnt, irány a város, irány a nehézipar, irány a lakótelep.

Ezen Eszme és ezen létező valóság molochja lett Miskolc, az „acélváros”. A környék kistelepülései pedig elnéptelenedtek, elöregedtek, elgettósodtak, munkahely nem volt sehol, csak az „iparosított” városokban, generációk nőttek fel úgy, hogy elszakadtak gyökereiktől, hagyományos életformáiktól, hagyományos tudásuktól, a földtől, a falutól, a tájtól – mindentől. Aztán jött a vég, az Eszme összeomlott, és maga alá temette rettenetes teremtményeit. És ami megtörtént évtizedeken át a vidékkel, ugyanaz történt a várossal. Elgettósodott, elmocskolódt, elreménytelenedett, eliszonyodott önmagától és a létezésétől. S ott maradt rettenetes ölben

például az a cigány népesség, amelyet az Eszme nevében telepítettek belé, s amely cigány népesség az évtizedeken át létez? iparban talált munkát, s amely cigány népesség számára éppen ezért évtizedeken át ugyanúgy el volt zárva a tudás és felemelkedés útja és lehet?sége, mint ma. Mert évtizedeken át a cigány éppen jó volt segédmunkásnak, legfeljebb betanított munkásnak, jó volt aszfaltozónak és a Néphadsereg munkásszázádaiban árokásónak.

S amikor megsz?nt minden az Eszmével együtt, ?k maradtak. ?k is maradtak. A „demokraták” pedig a rendszerváltás két és fél évtizede alatt azzal nyugtatták meg önmagukat (lelkiismeretük sosem volt), hogy emberjogi lózungokba bugyolálták a cigányság általuk okozott nyomorát és kilátástalanságát. Ez a farizeusság jó volt arra, hogy félrevezesse a cigányságot, és arra, hogy lassan szembefordítsa egymással a cigány és nem cigány lakosságot.

S lett, ami lett: Magyarország és legkivált Miskolc megismerte az addig csak filmekben látott fekete gettók világát. Elrágódhatott olyan fogalmakon, mint az idióta, felel?tlen gazemberek által kitalált „megélhetési b?nözés”, és ha kimondta azt, amit naponta tapasztalt, hogy cigányok lopják, verik meg, cigányok rabolják ki, akkor „rághatta szégyenében ökleit”, mert lesújtott rá a véleménydiktatúra. Mindjárt szembe találta magát az emberjogi harcosok különítményeseivel, a rendszerváltás legkegyetlenebb, legkártékonyabb és legaljasabb figuráival, akik nyomban kimondták rá a fatvát.

Ezt a fatvát mondták ki annak idején Pásztor Albertre is.

És ezt vonták most vissza.

Már most megérne egy egész kötetet annak dokumentálása, miképpen mentegetik azokat a mondatokat, amely mondatokért e sorok íróját továbbra is karanténban akarják tartani (már ha lenne még karantén, amelyben ezek tarthatnak bárkit is).

Egyszóval megkapó és mulatságos is lehetne ez az egész, mint Bolgár György felmentése Marx antiszemitizmusára: „Hát az más, Marx annak idején osztályharcos alapon támadta a zsidókat.” Tényleg... Hacsak úgy nem. Pásztor Albert felmentésének egyik csapásiránya pedig az manapság, hogy rend?rként mondta, amit mondott.

De ez az egész nem számít. Ami számít, hogy ugyan miféle ember, aki hozzá dörgöl?zik hóhéraihoz, azokhoz, akik a vérét akarták. Akik kicsinálták, meghurcolták, majd kényszerb?l visszakoztak – és most polgármesternek jelölik, és kikiáltják „tisztességes, baloldali demokratának”.

Most már nincs más hátra, mint hogy Pásztor Albert odaálljon Gyurcsány mellé, nyakában egy táblával, miszerint „én is cigány vagyok”.

Amúgy van erre a viselkedésre, erre a jellemre egy sok-sok évszázados magyar kifejezés. Azt mondja a magyar az elvtelen, sunyi, pitiáner haszonlesésre, odadörgöl?zésre, hazudozásra, hogy cigánykodás.

Helyben vagyunk. Már megint.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló